

OKURZAĆ (3) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf okurzać (1). ◇ *praes 1 sg* okurzãm (1). ◇ [3 *pl* okurzają.] ◇ *imp 2 sg* okurz(a)j (1). ◇ [part *praes act* okurzając.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. s.v. okurzyć.

Odymiać, okadzać (3): Vaporare, Okurzác/ odymiać. *Mącz* 475c; Fumigo – Okurzam. *Calep* 440b.

okurzać co (1): Wezmi kopyto albo łayno oślowe á tho rozżarzywłzy: okurzay ípodek rodzączy. *FalZioł* V 32v. Cf *Zwrot*.

[*Zwrot*: »kadzidlẽm [co] okurzać«: Włzedy mátki kádźidły ołtarz okurzaią [matres ... templum ture vaporant XI 481] *VergKoch* 324 (*Linde*).]

a. [O *pszczolach* [co]: gośpodarz álbo opátrznik płzczeli ma doględác vli [...]/ áby z nich wyczyściał pługáwość y chrobaki/ á to czynić okurzaiąc ie znienaglã. *Cresc* 1571/597.

Zwrot: »kadzidlẽm okurzać« (1): W ten czás okurzay ie [pszczoly] woniáiącym kádźidlẽm *Cresc* 1571 599.]

Synonimy: odymiać, okadzać, okopciać.

Formacje współrdzenne cf KURZYĆ.

Cf **OKURZANIE**